

Charles G. Strasser, účastník bojů u Dunkerque, převzal resortní vyznamenání v Armádním muzeu Žižkov

19.12.2023 - Štěpán Vykypěl | Vojenský historický ústav Praha

Charles G. Strasser se narodil na území Palestiny, avšak záhy se jeho domovem staly severozápadní Čechy, konkrétně Teplice. Zde s rodiči vyrůstal až do listopadu roku 1938. Ve svých jedenácti letech musel jakožto "židovské dítě" opustit naši zem. Povedlo se mu i s rodinou uprchnout ještě dříve, než začaly fungovat proslavené přesuny organizované Sirem Nicholasem Wintonem. Ve svých 17 letech po dokončení střední školy vstoupil do československé armády ve Velké Británii.

„Po dokončení střední školy jsem se rozhodl, že chci nějak přispět a pomoci spojencům ve válce. Koncem roku 1944 jsem šel na československé velvyslanectví v Londýně a dobrovolně se přihlásil do armády, i když mi ještě chyběl rok do dosažení osmnácti let. Trochu jsem tedy zalhal a nikdo to nezpozbyl. Následně jsem obdržel pokyn dostavit se do výcvikového střediska v Leigh on Sea, kde jsem obdržel uniformu a podstoupil základní výcvik. Po dvou měsících jsem byl převelen do Ostende a následně přidělen k jednotce obléhající Dunkerque ve francouzském Herzele. Tam jsem byl pověřen plnit úkoly jako motospojka, denně jsem najížděl přes padesát kilometrů mezi našimi jednotkami a velitelstvím,“ uvedl Charles G. Strasser.

Po skočení druhé světové války přišel rozkaz pro jejich přesun zpátky do Československa. Zde se však nezdržel dlouho.

„Podařilo se mi nakonec dostat až domů do Teplic, nikoho z rodiny jsem tam však už nenašel. Poté přišel rozkaz převelení do Pardubic. Já však už dál v armádě být nechtěl. Vojenská kariéra mě nelákala. Chtěl jsem boji za svobodu přispět nějak jinak. Na doklady o demobilizaci jsem musel čekat v Plzni, v americké zóně. Nakonec jsem dostal povolení a odjel do Anglie, kde jsem se potkal s kapitánem Hochwaldem (pobočníkem gen. Ečera) a o několik dní později jsem byl už na cestě směrem k norimberskému tribunálu,“ komentuje Strasser svůj návrat z fronty.

Charles G. Strasser působil v československé delegaci u norimberského soudního tribunálu. Zde osm měsíců intenzivně zpracovával dokumentaci potřebnou pro převoz zajatých důstojníků SS do Československa a Polska, kde měli být za své činy souzeni. Téměř na denní bázi zde potkával nacistické důstojníky, mezi nimi i Hermana Göringa či Rudolfa Hesse.

Po ukončení činnosti v Norimberku se vrátil zpět do Anglie a začal si hledat práci. Jeho prvním zaměstnáním byla práce v obchodu s fotoaparáty, která mu následně otevřela cestu ke kariéře profesionálního fotografa. Kromě fotografování se stalo jeho vášní také létání a nezanevřel ani na další dobročinné aktivity v rámci charitativní organizace Rotary club. Právě spojení těchto dvou posledních aktivit přineslo Charlesi G. Strasserovi ocenění také od britské královny Alžběty II., která jej v roce 2000 vyznamenala Řádem britského impéria. V srpnu 2012 převzal z rukou tehdejšího ministra obrany Alexandra Vondry Záslužný kříž III. stupně. Kříž obrany státu ministra obrany ČR mu v minulých dnech předal ředitel Kabinetu ministryně obrany Petr Mach. K vyznamenání mu gratuloval také ředitel Vojenského historického ústavu Praha, brigádní generál Aleš Knížek a ředitel odboru pro válečné veterány a válečné hroby Ministerstva obrany plukovník Robert Speychal.

<https://www.vhu.cz/charles-g-strasser-ucastnik-boju-u-dunkerque-prevzal-resortni-vyznamenani-v-ar>

[madnim-muzeu-zizkov](#)